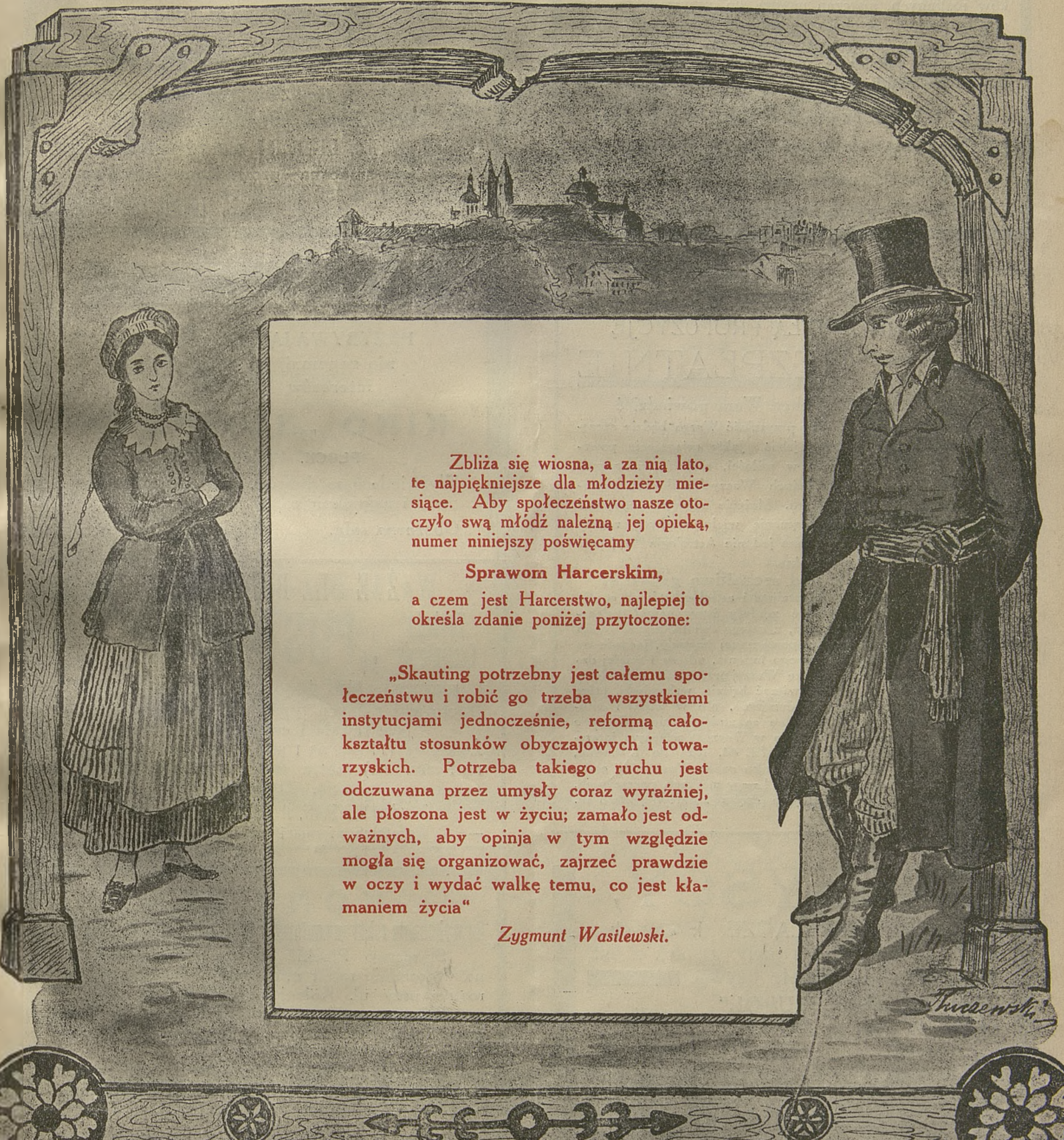
Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Cena numeru 1 zł. 20 gr.

№ 2. LUTY R. 1928. Wyd. III.

Miesięcznik illustrowany

ARTYSTYCZNY SPOŁECZNY LITERACKI.

Mazowsze Płockie i Kujawy

Zbliża się wiosna, a za nią lato, te najpiękniejsze dla młodzieży miesiące. Aby społeczeństwo nasze otoczyło swą młódź należną jej opieką, numer niniejszy poświęcamy

Sprawom Harcerskim,

a czem jest Harcerstwo, najlepiej to określa zdanie poniżej przytoczone:

„Skauting potrzebny jest całemu społeczeństwu i robić go trzeba wszystkiemi instytucjami jednocześnie, reformą całokształtu stosunków obyczajowych i towarzyskich. Potrzeba takiego ruchu jest odczuwana przez umysły coraz wyraźniej, ale płoszona jest w życiu; zamało jest odważnych, aby opinja w tym względzie mogła się organizować, zajrzeć prawdzie w oczy i wydać walkę temu, co jest kłamaniem życia"

Zygmunt Wasilewski.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Cena numeru 1 zł. 20 gr

№ 2. LUTY R. 1928. Wyd. III.

Miesięcznik Illustrowany

ARTYSTYCZNY. SPOŁECZNY. LITERACKI.

MAZOWSZE PŁOCKIE I KUJAWY

CENA PRENUMERATY: Rocznie—12 zł, półrocznie—6 zł., kwartalnie—3 zł. 60 gr. PRENUMERATA ZAGRANICZNA: Rocznie—15 zł. w St. Zjedn. i Kanadzie—3 dol. Egzemplarz pojedyńczy z przesyłką pocztową lub odnoszeniem do domu—1 zł. 20 gr.
REDAKCJA i ADMINISTRACJA: PŁOCK. SIENKIEWICZA, 8. Telefon 164. Konto czekowe P. K. O. 63.909.

„Harcerz służy Ojczyźnie i dla Niej spełnia sumiennie swoje obowiązki".

Z Chorągwi Płockiej na polu chwały polegli:

Ś. † P.

Kazimierz Betley
druż. poległ pod Dźwińskiem

Zygmunt Arnd
szeregowiec, poległ w Płocku.

Władysław Chodalski
szer., poległ pod Sarnową Górą.

Artur Gierzyński
szer., poległ pod Ciechanowem.

Józef Kamiński
szer., poległ na Wołyniu.

Stanisław Leśniewski
szer., poległ pod Sarnową Górą.

Henryk Tarnowski
szer., poległ pod Gródkiem Jagiellońskim

Wincenty Warchlewski
szer., zginął w niewoli.

Jan Grabski
zast. poległ pod Kopyczyńcami.

Ignacy Szczepkowski
zast., poległ pod Szydłowem.

Mieczysław Bem
druż., poległ na ulicach Warszawy.

Zygmunt Bem
szer., poległ pod Brześciem Litewskim.

Stanisław Tabowski
zast., poległ pod Lwowem.

Józef Górzyński
szer., poległ pod Lwowem.

Henryk Krongold
szer., zginęł w niewoli.

Romuald Litewski
szer., poległ pod Gutarzewem.

August Wojciechowski
plut., poległ w Warszawie.

Stefan Zawidzki
szer., poległ w Płocku.

Stanisław Niździński
zast., poległ pod Nowogrodem.

Artur Rychter
zast., poległ pod Nowogrodem.

i wielu, wielu innych.

HARCERZOM PRAWYM CZEŚĆ!

Co Boskie — Bogu dać!
Ojczyźnie — życie nieść!
I w dobrem wiecznie twać!
— To jest Harcerstwa treść!
Harcerzom prawym cześć!

Nad Wisłą trzymać straż!
Zwyciężać albo lec!
Ku słońcu zwracać twarz!
Na szczyty prosto biec!
— To sztandar święty nasz!
Nad Wisłą trzymać straż!

Każdemu — druhem być!
W potrzebie—podać dłoń!
Dla innych raczej żyć!
Przed cnotą chylić skroń!
To sztandar nasz i broń!

K. B. M.

PRAWO I PRZYRZECZENIE HARCERSKIE.

PRZYRZECZENIE HARCERSKIE.

Mam szczerą wolę całem życiem pełnić służbę Bogu i Ojczyźnie, nieść chętną pomoc bliźnim; być posłusznym prawu harcerskiemu.

PRAWO HARCERSKIE.

1. Na słowie harcerza polegaj jak na Zawiszy.

Harcerz ceni swą godność; jest prawdomówny; kłamca nie wart być harcerzem.

Harcerz nie rozróżnia słowa zwyczajnego, któreby nie zobowiązywało od słowa honoru, którego dopiero się nie łamie.

Harcerz waży słowa swoje; na wiatr ich nie rzuca.

Obłudą i fałszem się brzydzi.

2. Harcerz służy Ojczyźnie i dla Niej spełnia sumiennie swoje obowiązki.

Gdziekolwiek harcerz się znajduje, stara się zrozumieć, czego od Niego Ojczyzna wymaga; to wykonuje. Harcerz nie zapomina, że Ojczyzna przedewszystkiem, a własna osoba później.

3. Harcerz jest pożyteczny i niesie pomoc bliźnim.

Ten obowiązek ma spełniać z największym nakładem sił i poświęceniem bez względu na swoją wygodę lub korzyść, nawet na niebezpieczeństwo.

W niepewności, co w danej chwili wykonać, zapyta harcerz samego siebie, co lepsze dla innych? i to jako swój obowiązek wykona.

Harcerz szuka skrzętnie sposobności, by codziennie wyświadczyć komuś choćby drobną przysługę.

4. Harcerz w każdym widzi bliźniego, a za brata uważa każdego innego harcerza.

Gdy harcerz spotka drugiego, choćby nieznajomego harcerza postępuje z nim, jakby z najlepszym znajomym i służy mu radą i pomocą.

Harcerz nigdy z góry na innych nie patrzy dlatego, że są biedniejsi, albo do innej warstwy społecznej należą.

Harcerz nigdy nie da się opanować zawiści względem bogatszych lub szczęśliwszych.

5. Harcerz postępuje po rycersku.

Jest grzeczny i uprzejmy dla wszystkich, a szczególnie uprzejmy dla kobiet; otacza opieką dzieci; zawsze chętnie wspiera starców, słabych i ułomnych, a dzielnie i śmiało broni pokrzywdzonych. Nie przyjmuje za swe usługi żadnej nagrody.

6. Harcerz miłuje przyrodę i stara się ją poznać

Harcerz chroni zwierzęta przed dręczeniem i sam im nigdy krzywdy nie czyni; nie zabija więc bez potrzeby nawet owadów; nie niszczy drzew i innych roślin, wogóle — niczego w przyrodzie.

7. Harcerz jest karny i posłuszny rodzicom i wszystkim swoim przełożonym.

Posłuch harcerski przyczynia się do wyrobienia karności w życiu społecznem.

Każdy rozkaz harcerski musi być wykonany natychmiast i ochotnie, choćby był niemiły.

Przy rodzicach i przełożonych stoi harcerz w dobrej i złej doli; nawet mówić źle o nich nie pozwala przy sobie.

8. Harcerz jest zawsze pogodny.

Harcerz nie zniechęca się, nie zraża, nie zna co to dąsy. Szczególniej w chwilach niepowodzenia obce są harcerzowi wybuchy prostactwa; nie klnie wtedy i nie przezywa; zmusza się raczej do milczenia i uśmiechu.

9. Harcerz jest oszczędny i ofiarny.

Oszczędny nie przez sknerstwo, lecz przez przezorność, by nie być ciężarem dla innych i pomagać potrzebującym; ofiarny — „na odzianie i nakarmienie Matki-Ojczyzny".

Gry hazardowe i wogóle trwonienie czasu i majątku uważa za grzech narodowy.

10. Harcerz jest czysty w myśli, mowie i uczynkach; nie pali tytoniu nie pije napojów alkoholowych.

Harcerz brzydzi się wszelkim brudem, unika złego towarzystwa, nie pozwala w swojej obecności nietylko czynić, ale nawet mówić i dowcipkować nieprzystojnie.

Harcerz stroni od trucizn, szkodzących ciału i duszy. Chce zachować zdrowie i siły dla siebie i dla dobra ogółu; pragnie dawać dobry przykład drugim; przyczynić się do rozszerzenia zasad wstrzemięźliwości, a przez to do zmniejszenia spustoszeń, jakie złe nałogi sprawiają pośród szerokich warstw narodu.

*

Przedstawiając pracownikom naszym, rzeszom podległej sobie harcerskiej młodzieży i społeczeństwu sprawozdanie ze swej działalności, Komenda Chorągwi uważa za rzecz konieczną sięgnąć myślą do przepięknej tradycji tego ze wszech miar poważnego dzieła wychowawczego, jakiem jest Harcerstwo Polskie. Siedemnasty rok żyjemy, jako organizacja, zda się jeszcze zbyt krótko, a jednak ogół społeczeństwa, ongiś serdeczną opieką otaczający ten piękny ruch młodzieży, zapomina już o naszym początku i głównych etapach naszego rozwoju. I nic w tem dziwnego, albowiem ostatnie 18 lat, to jakby wiek cały, brzemienny w wypadki, pędzące z szaloną szybkością jeden po drugim i odwracające karty historji Europy, a Polski w szczególności

Harcerstwo nasze narodziło się z miłości ku Ojczyźnie, wówczas jeszcze jęczącej w niewoli. Słowa twórcy skautingu angielskiego, generała Baden-Powell'a, skierowane do młodzieży angielskiej: „Przypuszczam, że każdy z was chciałby w ten lub inny sposób dopomóc Ojczyźnie, najłatwiej może tego dokonać, zostając skautem", znalazły natychmiastowy, wprost żywiołowy oddźwięk w duszach naszych chłopców i dziewcząt. Polska jedna z pierwszych pojęła doskonale myśl pozornie obcą i uczyniła ją swoją własną, rodzinną Wszystko zresztą było u nas dla skautingu przygotowane: i uczucie miłości Ojczyzny, i żądza walki dla niej, i organizacje jawne i tajne o ideologji niepodległościowej wśród młodzieży i dawne tradycje rycerskie, wszystko to czekało jedynie na hasło. Gdy to zabrzmiało, Harcerstwo Polskie wyrosło, jakby z pod ziemi.

Obok zewnętrznych ćwiczeń i sprawności ustalają się podstawy moralne. Pełny obywatel, o wysokich walorach charakteru chrześcijańskiego i sprawności fizycznej ma wyjść z szeregów harcerskich. Dziesięć punktów Prawa harcerskiego, jako wykładnik etyki chrześcijańskiej, staje się podstawą religijno-moralną Harcerstwa, a wstępem: przewodnią ich myślą jest harcerska rota ślubowania: „Mam szczerą wolę całem życiem pełnić służbę Bogu i Ojczyźnie; nieść chętną pomoc bliźnim; być posłusznym Prawu harcerskiemu.

Tak wspaniale rozpoczęty i rokujący najlepsze nadzieje na przyszłość, ruch harcerski, w momencie jego wysokiego rozwoju, zastaje wojna światowa. Zdziesiątkowała ona zastępy harcerskie, zwłaszcza poczyniła niepowetowane szczerby w korpusie instruktorskim. Ginie na morzu ś. p. Andrzej Małkowski, inicjator i pierwszy organizator ruchu harcerskiego, giną i rozpraszają się po wszystkich frontach dziesiątki innych. Jednak organizacja utrzymuje się i nie zrywa z tradycją.

*

Pamiętny dla Ojczyzny rok 1918 staje się przełomowym w historji polskiego Harcerstwa. Po pęknięciu kordonów, gdy wszystkich myśli biegną ku zjednoczeniu, Harcerstwo nie daje się nikomu wyprzedzić. Owszem, ono pierwsze dokonało realnego zjednoczenia: na zjeździe instruktorskim w Lublinie tworzy się wspólna „Nacz. Rada Harcerska z siedz. w Warszawie"

Lecz nowe wydarzenia porywają w swój wir młode zastępy. Lwów broczy krwią własną, na pomoc śpieszą mu harcerze. Walczą i giną za świętość sprawy.

Wojna z bolszewikami w r. 1920 porwała znowu harcerzy. W armji ochotniczej tworzą osobne kompanje, pod Warszawą dywizja harcerska zapisuje się bohatersko na kartach bitew w obronie stolicy. Młodzież harcerska broni Płocka od dziczy bolszewickiej.

Nastaje zwycięski pokój. Powstają nowe drużyny nawet w najdalszych zakątkach Rzeczypospolitej, płyną wieści o harcerzach polskich w Rumunji, Czechosłowacji, Niemczech, Łotwie, Litwie Kowieńskiej, a nawet na Dalekim Wschodzie w Czycie, Charbinie i Władywostoku.

Ustalają się też nowe formy organizacyjne. Zjazd Walny czynnych członków (z wyłączeniem t. zw. młodzieży harcerskiej), jako władza ustawodawcza wybiera rząd, zwany „Naczelną Radą Harcerską", zbierającą się kilka razy do roku. Jej organem wykonawczym jest „Naczelnictwo Zw. Harcerstwa Polskiego" w Warszawie ze swojemi wydziałami: Główną Kwaterą Męską i Żeńską. Rzeczypospolita dzieli się na 17 oddziałów (warszawski, wielkopolski, płocki, śląski, lwowski, krakowski i t. d.). których Zarządy podlegają Naczelnictwu.

Każdy z Zarządów Oddziału posiada swoje organa wykonawcze w postaci Komendy Chorągwi Męskiej i Żeńskiej. Komendom Chorągwi podlegają Hufce z Komendantami, hufcowymi na czele. Komendzie Hufca podlegają poszczególne drużyny z drużynowymi. Drużyna dzieli się na zastępy. Zarząd Oddziału rządzi się swoim statutem, zatwierdzonym przez Naczelnictwo i właściwą władzą polityczną.

Mimo uzyskania niepodległości ojczyzny, zadania Harcerstwa nietylko nie zmalały, lecz jeszcze wzrosły. Odbudowa moralna społeczeństwa wysuwa się w życiu narodu i państwa na pierwszy plan. Ponadto mamy wielu wrogów wewnętrznych i to potężnych, którzy trują głównie młodzież literaturą niemoralną i antyreligijną, widowiskami bezecnemi a także agitacją wywrotową. Nieprzyjaciele zewnętrzni zbroją się i okalają nas żelazną obręczą, czekając na najbliższą dogodną sposobność. Taką jest naga rzeczywistość. Wszyscy zresztą o tem wiemy i wołamy o naprawę i czujność, wszyscy się spodziewamy, że młode pokolenie będzie i lepsze, i fizycznie sprawniejsze i czujniejsze. I w świetle tej nadziei budujemy przyszłość Rzeczypospolitej. Lecz niestety, tu właśnie okazuje się wielkie nieporozumienie. Oto istnieje organizacja liczna, karna, mająca silne podstawy religijno-moralne, miłość ku Bogu i Ojczyźnie, bezinteresowna, hartująca siły i sprawność fizyczną—a społeczeństwo nie widzi tej organizacji, nie opiekuje się nią, nie pomaga.

*

Harcerstwo jest pozostawione samemu sobie!

Gdy inne Chorągwie posiadają swoje domy i gniazda, gdy ich budżet roczny dochodzi do kilkudziesięciu tysięcy, to Chorągiew Płocka nie posiada ani jednej własnej izdebki, niema centralnej stanicy w Płocku, gdzieby mogła się skupiać praca kilkunastu środowisk. Chorągiew Płocka niema żadnych stałych dochodów, jedynie ofiarnością kilku wspaniałomyślnych jednostek: samozaparciem się kierowników pracy wegetuje.

Przedłożone sprawozdanie świadczy jednak o mocy i niezniszczalności idei harcerskiej, która mimo głodu i chłodu i opuszczenia przez społeczeństwo nie ginie, lecz kurczowo trzyma się życia. Jednak wegetacja musi się zmienić w życie:

Harcerstwo istnieje dla życia, Harcerstwo żyć pragnie!

Dziś wołamy do ogółu społeczeństwa i do jednostek możniejszych: Dopomóżcie młodzieży harcerskiej, otoczcie ją opieką, nie dajcie zmarnieć szczytnym wysiłkom! Dopomóżcie do utworzenia stałych dochodów na opędzenie koniecznych wydatków, dopomóżcie do kupienia czy zbudowania Domu Harcerza w Płocku. Organizujcie się w Koła Przyjaciół Harcerstwa przy drużynach. Harcerstwo potrzebuje kapelanów, opiekunów i lekarzy drużyn. Potrzebujemy instruktorów sprawności. Nauczyciel, inżynier, przyrodnik, handlowiec, przemysłowiec, fachowi rzemieślnicy, każdy może wiele dobrego zdziałać, ucząc chłopców czegoś pożytecznego: „Trzeba znaleść tylko drużynę, której się chce dopomóc i zacząć odrazu konkretną robotę".

Gorące umiłowanie sprawy, praca lub pieniądz dla przyszłości Polski!

Stan liczebny drużyn Chorągwi i wiek harcerzy.

L. P.	PATRON DRUŻYNY	Miejscowość	Ilość młodzieży harcerskiej							Sprawności	
			Ogółem	Harc. Rzpl.	Ćwików	Wyw.	Młodz.	Bez stopni	Wilcząt	Ogółem	Odmian
1.	1-a Tadeusza Kościuszki	Bielsk	6	—	—	—	—	6	—	—	—
2.	1-a Tadeusza Kościuszki	Bobrowniki n/W.	17	—	1	—	1	12	3	16	16
3.	1-a Władysława Łokietka	Dobrzyń n W.	27	—	1	—	4	19	3	3	3
4.	1-a Romualda Traugutta	Kikół	42	—	—	—	—	32	10	—	—
5.	1-a Tadeusza Kościuszki	Ligowo	22	—	—	—	2	20	—	—	—
6.	1-a Stanisława Żółkiewskiego	Lipno	25	—	—	7	17	1	—	97	24
7.	2-a Zawiszy Czarnego	Lipno	44	—	1	1	11	31	—	39	28
8.	1-a Tadeusza Kościuszki	Nowe-Miasto	40	—	—	—	—	35	5	—	—
9.	1-a Szymona Mohorta	Płock	46	—	3	12	19	12	—	114	30
10.	2-a Tadeusza Kościuszki	Płock	36	—	1	3	7	25	—	27	22
11.	3-a Jana Kilińskiego	Płock	9	—	1	3	3	2	—	42	33
12.	4-a Bartosza Głowackiego	Płock	34	—	—	5	21	8	—	6	5
13.	5-a Ks. Ignacego Skorupki	Płock	60	—	1	4	21	34	—	14	14
14.	6-ta Zawiszy Czarnego	Płock	16	—	—	1	5	10	—	—	—
15.	7-a Ks. Józefa Poniatowskiego	Płock	10	—	1	—	4	5	—	20	20
16.	8 a Stefana Czarnieckiego	Płock	24	—	—	1	12	4	7	—	—
17.	9-a Fryderyka Chopina	Płock	12	—	—	1	3	8	—	2	2
18.	10-a Stefana Betleya	Płock	7	—	—	1	1	5	—	3	3
19.	1-a Tadeusza Kościuszki	Płońsk	26	—	—	2	7	17	—	10	7
20.	2-a Ks. Józefa Poniatowskiego	Płońsk	22	—	—	—	2	10	10	—	—
21.	1-a Zawiszy Czarnego	Raciąż	33	—	—	—	2	28	3	—	—
22.	1-a Stefana Czarnieckiego	Rypin	16	—	—	1	9	6	—	4	4
23.	2-a Tadeusza Kościuszki	Rypin	22	—	—	1	9	8	4	8	8
24.	1-a Jakóba Jasińskiego	Sierpc	23	—	—	1	10	12	—	3	3
25.	2-a Romualda Traugutta	Sierpc	40	—	—	1	11	28	—	—	—
26.	1-a Tadeusza Kościuszki	Skępe	26	—	1	1	—	17	7	12	12
27.	1-a Ks. Józefa Poniatowskiego	Sochocin	18	—	—	1	12	5	—	—	—
28.	1-a Bolesława Chrobrego	Starożreby	9	—	—	—	—	9	—	—	—
29.	1-a Ks. Józefa Poniatowskiego	Wymyślin	40	—	—	2	20	18	—	30	21
30.	1-a Tadeusza Kościuszki	Wyszogród	27	—	—	1	3	8	15	—	—

Ilość męskich drużyn, środowisk i pomocy.

Wiek młodzieży				Ilość			Bibljoteki				Wartość inwentarza	Ilość ćwicz. w P. W.	Ilość wizyt Kom. Chor.	Izba
8—12	12—16	16—18	wzwyż	Zastępów	warsztat.	kram. harc.	Ogółem	Harcer	Fachow.	Belestrycz.				
—	6	—	—	1	—	—	40	24	—	16	60.—	—	1	Jest
3	13	—	1	2	introlig.	—	—	—	—	—	10.—	—	—	—
3	6	17	1	3	introlig.	—	45	15	3	27	144.66	—	1	—
10	32	—	—	4	—	—	—	—	—	—	2.90	—	2	—
—	19	3	—	2	introlig.	—	32	6	11	15	89.	—	1	Jest
1	15	5	4	2	—	—	100	27	6	67	530.—	4	2	Jest
6	34	3	1	4	—	—	28	13	4	11	40.—	3	1	—
5	28	7	—	4	—	—	13	13	—	—	7.—	—	—	Jest
—	27	13	6	4	introlig.	—	256	47	105	104	1042.90	12	4	Jest
—	29	5	2	4	—	1	289	75	60	154	2211.65	7	4	Jest
—	1	5	3	1	—	—	220	50	30	140	129.—	—	4	Jest
—	11	18	5	4	—	—	29	10	3	16	67.—	20	4	—
—	24	24	12	5	—	1	142	22	—	120	330.60	—	4	Jest
5	10	—	1	2	introlig.	—	3	3	—	—	12.—	—	4	—
—	8	2	—	2	stolarski	—	40	20	19	1	146.—	1	4	—
5	18	—	1	3	—	—	168	41	25	102	140.60	—	4	—
—	1	7	4	1	—	—	39	6	—	33	30.—	—	4	—
—	—	4	3	1	introlig.	—	8	5	—	3	3.—	7	—	—
—	11	12	3	2	—	—	—	—	—	—	20.—	6	3	—
10	12	—	—	1	—	—	10	6	1	3	307 50	—	3	—
3	28	2	—	4	—	—	6	6	—	—	5.—	—	1	—
—	14	2	—	2	introlig.	—	36	31	2	3	124.—	—	1	—
7	9	5	1	3	—	—	25	17	—	8	65.—	—	1	—
4	13	6	—	3	introlig.	1	99	35	4	60	594.90	9	3	Jest
5	23	12	—	4	—	1	32	22	1	9	50.—	22	3	—
12	12	—	2	2	—	—	—	—	—	—	3 —	—	1	—
1	9	7	1	2	—	—	30	7	—	23	137.50	—	1	—
—	7	1	1	1	—	—	2	2	—	—	0.60	—	1	—
—	20	17	3	5	—	—	—	—	—	—	200.—	9	2	Jest
15	11	—	1	2	—	—	3	3	—	—	20.30	—	1	—

REJESTRACJA DRUŻYN

L. P.	NAZWA DRUŻYNY (LICZBA MIEJSCOWOŚĆ I PATR. D-NY)	Data założenia Drużyny	Drużynowy	Opiekun	Kapelan	Doktór	Czy istnieje K. P. H.
1	1-a Bielska im. Tadeusza Kościuszki	1924	Franciszek Tarnowski l. 15 uczeń	K. Wichliński Nauczyciel	ks. Władysław Kamiński		
2	1- Bobrownicka n/Wisłą im. Tadeusza Kościuszki	1927	Henryk Orszt l. 23, ćwik, naucz.		ks. Karol Morozewicz		
3	1-a Dobrzyńska n Wisłą im. Władysława Łokietka	1926	Stan Rapacz l. 31, ćwik, naucz.		ks. Leonard Lipka		
4	1-a Kikolska im Romualda Traugutta	1925	Jan Różański l. 14, uczeń	Miecz Grodzki Nauczyciel	ks. Adolf Kukwa		Tak
5	1-a Ligowska im. Tadeusza Kościuszki	1924	Zygmunt Nadolski l. 15, młodzik, uczeń	R. Gołębiowski Kierownik szkoły	ks. Dr. Wacław Gieryszewski		Tak
6	1-a Lipnowska im. Stanisława Żółkiewskiego	1916	Z. Grefkowicz l. 18, wywiadowca, uczeń	Konst. Michałowski Profesor	ks. Jan Suchciński	Dr Kazimierz Maciejewski	Tak
7	2-a Lipnowska im. Zawiszy Czarnego	1919	Miecz. Borzymiński l 16, wywiadowca, uczeń	Witold Girzyński Nauczyciel	ks. Wojciech Wolski		Tak
8	1-a w Nowym Mieście im. Tadeusza Kościuszki	1922	Tadeusz Ulinowski l 16 uczeń	Stanisław Dąbrowski Nauczyciel	ks Feliks Dublasiewicz	Dr Z. Czerwiński	Tak
9	1-a Płocka im. Tadeusza Mohorta	1912	Stan. Krysicki l. 17, wywiadowca uczeń	Józef Kaliciński Profesor	ks. Br. Lutyński	Dr. Al. Maciesza	Tak
10	2-a Płocka im. Tadeusza Kościuszki	1915	Michał Bucza l. 19, ćwik, uczeń	phm. Ładysław Żelazowski, Prof.	ks. H Godlewski	Dr. Kosmaciński	
11	3-a Płocka im. Jana Kilińskiego	912	Zygmunt Łada l. 24, wywiadowca elektrotechnik	ćw. Rafał Banasiak handlowiec	ks. Leon Chojnacki		
12	4-a Płocka im. Bartosza Głowackiego	1917	Stanisław Kucharski l. 17, wywiadowca, uczeń	Czesław Idzkiewicz Profesor	ks. C. Szelągowski	Dr. Al. Maciesza	
13	5-a Płocka im. ks. Ignacego Skorupki	1922	Antoni Słupiński l. 17, ćwik, uczeń	ks. Józef Sobociński Profesor	ks. Karol Stadnicki		Tak
14	6-a Płocka im. Zawiszy Czarnego	1921		phm. Zdzisław Słoniewicz, Naucz.	ks. R Fronczak		
15	7-a Płocka im. Ks Józefa Poniatowskiego	1924	F. Nowakowski l. 17, ćwik. prakt. mierniczy	Eugenjusz Gesek Nauczyciel	ks. R. Fronczak		

CHORĄGWI PŁOCKIEJ.

L. P	NAZWA DRUŻYNY (LICZBA MIEJSCOWOŚĆ I PATR. D-NY)	Data założenia D.użyny	Drużynowy	Opiekun	Kapelan	Doktór	Czy istnieje K. P. H.
16	8-a Płocka im. Stefana Czarnieckiego	1921	Edward Wyszyński l 19, wywiadowca, praktykant	Jan Łepkowski Nauczyciel	Ks. Roman Fronczak		
17	9-a Płocka im. Fryderyka Chopina	1927	Eugenjusz Szpura l. 18, wywiadowca, uczeń.	Ks. Dr. Wacław Jezusek, Profesor	Ks Dr, Wacław Jezusek		
18	10-a Płocka im. Kazimierza Betleya	1927	Kaz. Szczypkowski l. 19, młodzik uczeń.	Stanisław Domański Profesor			
19	1-a Płońska im. Tadeusza Kościuszki	1920	Ignacy Kowalski l. 20, młodzik, uczeń.	Ks Józ. Jagodziński	Ks. Józ. Jagodziński	Dr. Jan Szpakowski	Tak
20	2-a Płońska im. ks. J Poniatowskiego	1926	Piotr Tomczak l. 29, nauczyciel.		Ks. Morawski		
21	1-a Raciąźska im. Zawiszy Czarnego	1927	Stan. Dworakowski l. 16, uczeń.	Józef Chrapkowski Nauczyciel	Ks. Mieczysław Litwiński		
22	1-a Rypińska im. Stefana Czarnieckiego	1920	Gracjan Fijałkowski l. 15, wywiadowca, uczeń	Andrzej Jelonkiewicz Profesor, Inżynier.	Ks Czesław Lisowski	Dr Marcinkowski	Tak
23	2-a Rypińska im. Tadeusza Kościuszki	1926	Sergjusz Poczateńko l. 20, wywiadowca, zecer,	Wacław Malanowski Kierownik.	Ks. Józefowski		
24	1-a Sierpecka im. Jakóba Jasińskiego	1917	Eligjusz Zalewski l 18, wywiadowca, uczeń.	Eugenjusz Witkowski Profesor.	Ks. Stanisław Sławiński		
25	2-a Sierpecka im Romualda Traugutta	1926	Leon Bramczewski l. 17. wywiadowca, prac. umysł	Maksymilj. Świtalski Nauczyciel.	Ks. Stanisław Sławiński		
26	1-a Skępska im. Tadeusza Kościuszki	1927	Adam Lewandowski l. 21, ćwik, uczeń.	Jan Kossowski Kierownik.	Ks. Jan Teofil Krystosik	Dr. Edward Otto	
27	1-a Sochocińska im Ks. J. Poniatowskiego	1925	Zygm. Wicherkiewicz l. 19, wywiadowca. uczeń.	Michał Dobrosielski Nauczyciel	Ks Wojewódzki		
28	1-a Starożrebska im Bolesława Chrobrego	1927	Antoni Kajkowski l. 26, nauczyciel.				
29	1-a Wymyślińska im. Ks. J. Poniatowskiego	1920	Mirza Bułat-Mironowicz. l. 21, wywiadowca, uczeń.	phm. Juljan Tyszka Profesor	Ks. Jan Teofil Krystosik	Dr. Edward Otto	
30	1 a Wyszogrodzka im. Tadeusza Kościuszki	1926	Edward Szymczewski l 22, wywiadowca, nauczyciel.	B. Pniewska Kierowniczka Szkoły	Ks. Tomasz Skowroński		

Sprawozdanie Komendy Chorągwi Płockiej.

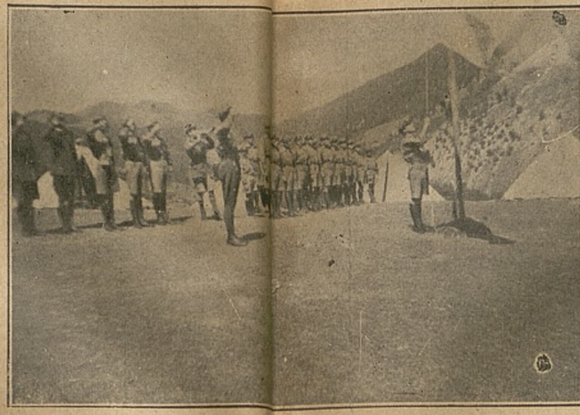
Komenda Chorągwi kieruje na terenie powiatu Lipnoskiego, Płockiego, Płońskiego, Rypińskiego i Sierpeckiego pracą męskiej młodzieży harcerskiej, zorganizowanej w drużynach wszelkiego rodzaju Ostatni rok harcerski był pełen zmian osobowych Komendy Chorągwi i miejsca zamieszkania Komendanta, bowiem na miejsce dha Klemensa Jędrzejewskiego, Komendanta Chorągwi, od marca do czerwca 1927 r. pełnił obowiązki tegoż, a od 22 czerwca t. r. objął całkowicie pracę w Chorągwi dh. podharcmistrz Zdzisław Eugenjusz Słoniewicz jako jej Komendant. Te ciągłe zmiany osłabiły w znacznym stopniu i pracę w samej Chorągwi. Gdy do tego dodamy brak stałych funduszów, odległości środowisk od centrum pracy, niedostateczne wyszkolenie prowadzących pracę harcerską, brak sił instruktorskich oraz małe zainteresowanie się ruchem harcerskim społeczeństwa — oto w przybliżeniu jest obraz w jakich warunkach rozwija się Idea nasza. Mimo to postąpiliśmy krok naprzód i jesteśmy spokojni, że rok pracy nie poszedł na marne, żeśmy go nie utracili, a przeciwnie zbliżyliśmy się do poziomu pracy całego Związku.

Działalność Komendy Chorągwi w roku sprawozdawczym można podzielić na trzy okresy: pierwszy to zadziergnięcie łączności z drużynami, podniesienie poziomu pracy w środowiskach, drugi — to przygotowanie i przeprowadzenie akcji letniej, oraz trzeci — polepszenie jakościowe poszczególnych drużyn i wciągnięcie starszego społeczeństwa do współpracy.

Wyrazem pierwszego okresu był Zlot Chorągwi urządzony w czasie Zielonych Świątek w Płońsku w połączeniu z zawodami harcersko sportowemi Zlot ten był pierwszym, urządzonym od czasu istnienia Chorągwi i jakkolwiek posiadał pewne niedokładności, to jednak przyczynił się do wzajemnego zapoznania się. Przybyła młodzież harcerska z 19 drużyn, 8 środowisk, 3 hufców w liczbie około 200, co na warunki lokalne dość pokaźny stanowi procent — 40.

Z ŻYCIA HARCERSKIEGO

CZEŚĆ SZTANDAROWI.

W program pracy letniej wchodziły: urządzenie kursu dla drużynowych, poparcie akcji organizowania obozów przez drużyny i podtrzymanie życia drużyn w okresie letnim przez tworzenie zastępów i drużyn wakacyjnych. Kandydaci na instruktorów, starsi pracownicy drużyn oraz ci, którzy mieli objąć kierownictwo drużyn, przydzieleni zostali na kurs dla drużynowych w Duninowie, drużynom zaś dopomagano w urządzaniu własnych obozów. Zarządzenia nasze wydały pozytywne rezultaty, bowiem na podstawie raportów powakacyjnych stwierdzono, że ruch wycieczkowo-obozowy był o wiele więcej ożywiony niż w latach ubiegłych.

Uważając, iż P. W. jest obowiązkiem każdego harcerza względem Państwa staraliśmy się w swych pracach jaknajwięcej poświęcić mu miejsca. Jednakże nie wszędzie otrzymaliśmy dobre rezultaty, bowiem napotykaliśmy w zrealizowaniu tegoż na wiele trudności. Aby jednak obowiązek nasz wypełnić w dalszym ciągu kontynuować będziemy zaczętą pracę. Harcerzy ćwiczy 100 i to przeważnie w hufcach szkolnych niejednokrotnie pełniąc w nich funkcje instruktorów.

Aby prace zaczęte w kierunku Wychowania fizycznego posuwały się naprzód w drużynach postanowiono, że corocznie odbywać się będą Zawody Chorągwiane. Pierwsze odbyły się w Płońsku 5 i 6 czerwca 1927 roku, następne odbędą się 19 i 20 maja 1928 roku w Płocku. Na całość ich wchodzą: biegi, skoki, rzuty, strzelanie, pływanie, pięciobój, gry i t p. W obozach letnich dużo czasu poświęca się zarówno wychowaniu fizycznemu jak i przysposobieniu wojskowemu. Zaczęliśmy pracę ufni, iż takowa z dniem każdym polepszać się będzie.

Największą uwagę poświęcono sprawie podniesienia poziomu drużyn zarówno pod względem organizacyjnym jak i wyrobienia harcerskiego. Starano się opieszałość, niepunktualność, nieobowiązkowość tępić czy w formie wizytacyj, czy też napominań. Dzięki temu osiągnęliśmy pewne dodatnie wyniki. Postęp w pracy wykazuje wzrost ilości stopni i sprawności posiadanych przez harcerzy. Aby zachęcić do zdobywania stopni i sprawności Komenda Chorągwi potworzyła szereg Komisyj Prób w środowiskach, co umożliwiło uzyskanie stopni tym harcerzom, którzy byli do tego przygotowani. Ponieważ dopuszczenie do próby uzależnia się od ogólnego wyrobienia harcerskiego chłopca, sądzić należy, że wzrost ilości stopni jest także dowodem podniesienia się poziomu moralnego harcerzy. Praca w drużynach napotykała na bardzo duże trudności. Brak pomieszczeń (izb) dla drużyn utrudnia systematyczne prowadzenie pracy, zbyt młodzi czasami drużynowi zostawieni zazwyczaj samym sobie bez pomocy starszego społeczeństwa przy najlepszych chęciach nie zawsze zdołali pokonać nastręczające się przeszkody i wybrać najlepsze środki w kierowaniu młodszymi, brak inwentarza, bibljotek, pomocy (o czem świadczą tabele) niejednokrotnie tamuje normalny bieg pracy. Mimo to zdołano posunąć pracę w drużynach naprzód.

WSPÓLNA KĄPIEL

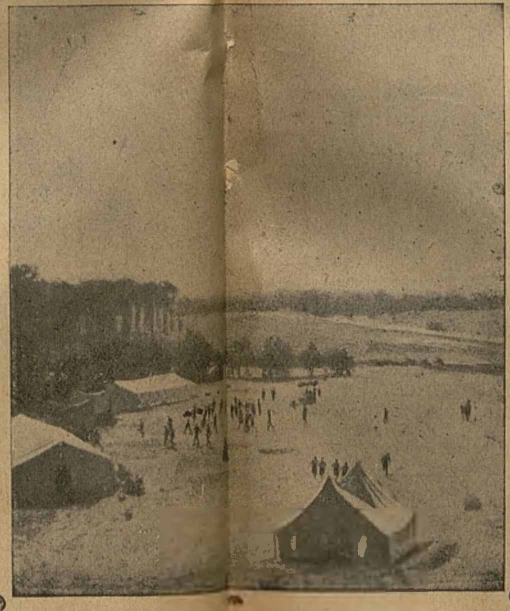
Komenda Chorągwi pomimo, że miała w okresie sprawozdawczym bardzo mało sił instruktorskich starała się ze swej strony czynić wszystko, aby pomóc środowiskom w pracy drogą jaknajżywszego kontaktu, Obok rozkazów, okólników i poleceń służbowych szły do środowisk, drużynowych i harcerzy wskazówki i napomnienia serdeczne, a z drużyn do Komendy prócz raportów i suchych sprawozdań — pomysły i projekty, a nierzadko i osobiste wynurzenia i prośby o radę. W ten sposób Komenda Chorągwi starała się wytworzyć wzajemne zaufanie i braterskość harcerską, a drużynowych związać w zwartą i solidarną gromadę, świadomie pod kierunkiem wodza — Komendanta Chorągwi dążącą do realizowania Idei harcerskiej. Nie ograniczono się do pisemnego kontaktu ze środowiskami. Nie można było wprawdzie urządzać częstszych zjazdów drużynowych, starszyzny ze względu na niedogodną i zbyt kosztowną komunikację, jednakże skorzystano z pobytu pracowników różnych środowisk naszych w obozie Chorągwi w Duninowie, gdzie też omówiono szereg zagadnień związanych z pracą tegoroczną w drużynach naszej Chorągwi Ponadto odbyła się Odprawa Starszyzny Chorągwi w Sierpcu oraz w ciągu okresu sprawozdawczego przeprowadzono 62 wizytacyj, co na nasze warunki lokalne jest dość pokaźną liczbą Z braku funduszów Komenda Chorągwi nie mogła przeprowadzić planowo 2 razy do roku wizytacyj wszystkich środowisk jak zamierzano. Musimy z całą stanowczością przyznać, że dojazdy do drużyn mają olbrzymie znaczenie dla rozwoju pracy w środowiskach, o czem świadczą listy przysyłane z podziękowaniami, szczególnie przy częstych stosunkowo zmianach drużynowych.

Z Kołami Przyjaciół Harcerzy łączność była luźna, dopiero w ostatnim czasie nawiązano ją—szczególnie w czasie wizytacyj. W niektórych środowiskach musiano wznawiać pracę już istniejącego Koła w innych powołać także do pracy i opieki nad drużyną.

Ze szkołą stosuki naogół były dobre, gdzieniegdzie bliskie i serdeczne. Uważając za jeden z najważniejszych postulatów narodowych zdobywanie wiedzy, uzależniono należenie chłopców do drużyn od sumiennego wypełniania obowiązków szkolnych Szkoła nie zawsze wchodziła w intencje Harcerstwa, które urabia przecież surowy materjał i czasami zamiast przychodzić we własnym in-

ROZBIJANIE OBOZU.

OGOLNY WIDOK OBOZU

teresie Harcerstwu z pomocą — czyniła pewne trudności. Ze szczególnym poparciem Komenda Chorągwi spotykała się od PP. Inspektorów Szkolnych, a przedewszystkiem ze strony p. Adolfa Bandasa, inspektora pow. Płockiego, jak również i od PP. Dyrektorów i Kierowników.

Czynniki rządzące lokalne oraz wojsko darzyły nas życzliwością i przychodziły nam z pomocą.

Społeczeństwo poza nielicznemi jednostkami odnosi się do zamierzeń naszych z pewną rezerwą i zdala jedynie przypatruje się poczynaniom naszym.

Na koniec wspomnieć należy, iż nie zamykano się w kole własnych spraw wewnętrznych, biorąc udział w przejawach życia codziennego, akcyj społecznych, humanitarnych i t. p.

Za najważniejszą sprawę na przyszłość poczytuje sobie Komenda Chorągwi rozbudowę Harcerstwa na wsi i wśród młodzieży robotniczej, rzemieślniczej. Osiągnięcie pomyślnych wyników w tej dziedzinie zależy głównie od zrozumienia i poparcia akcji przez społeczeństwo.

Akcja letnia.

Akcja obozowa obejmuje kursy i obozy. Pierwsze stanowią rodzaj szkoły instruktorskiej i są organizowane przez Komendę Chorągwi, drugie — organizowane zazwyczaj przez drużyny, mają charakter wychowawczy i zdrowotny. Wyższość obozów harcerskich nad wszelkiemi inneni kolonjami polega na tem, iż skład ich uczestników nie jest przypadkowy, jak to zazwyczaj w kolonjach szkolnych czy też innych bywa. Na obóz harcerski przyjmuje sie chłopców zdrowych nietylko fizycznie, ale i moralnie. Wyjazd na obóz jest dla harcerza nagrodą za całoroczną pracę nad sobą. Jedzie taki harcerz na obóz w gronie swych braci-harcerzy pod wodzą ukochanego drużynowego, który zna doskonale każdego chłopca i wie, jakim sposobem wniknąć w jego duszę, aby z niej wydobyć szlachetny ton. Prawdziwą zaś wartość obozu stanowi samowystarczalność. Każdy chłopiec musi sam dbać o siebie i niema czasu na próżnowanie. Zadaniem znów kursów jest wyszkolić przyszłych kierowników pracy harcerskiej: drużynowych i instruktorów technicznych.

To też troską każdej Komendy Chorągwi jest należyte przygotowanie własnych kursów lub obesłanie kursów centralnych, urządzanych przez Władze Naczelne, aby zapewnić sobie dostateczny kontygent pracowników harcerskich

Komenda Chorągwi z rokiem 1927 przystąpiła do szkolenia sobie pracowników na własnym terenie, to też tradycyj w tej dziedzinie nie posiadamy. Jednakże to, co zdołano zauważyć świadczy, że jedną z głównych przyczyn posunięcia pracy w Chorągwi jest bezwątpienia Kurs dla drużynowych, jaki miał miejsce w miesiącu lipcu i sierpniu w majątku JWPana bar. Karola Ike-Duninowskiego w Duninowie.

Akcję obozową przedstawia nam osobna tablica. Obozy: I-ej Płockiej drużyny im. Szymona Mohorta w majątku Srebrna i IX-ej Płockiej im. Fryderyka Chopina w lasach Łąckich wizytował dh. phm. Zdzisław Eugenjusz Słoniewicz—Komendant Chorągwi. Ponadto I-a Lipnoska drużyna im. Stanisława Żółkiewskiego urządziła wycieczkę wędrowną. Prócz tego obozy tegoroczne odwiedzali dość licznie rodzice, opiekunowie, ludność okoliczna przychodząc tłumnie, zwłaszcza w czasie pory wieczornej, do „Ogniska“ słuchając śpiewu i gawęd i przyglądając się pantominom harcerzy. Objaw ten należy uważać za pomyślny.

Życie, które sami sobie sporządzali, oraz zdrowotny stan obozów nie pozostawiał wiele do życzenia. Wszędzie zaznaczono przybytek wagi, dochodzący zależnie od czasu trwania obozu nawet do 5 kg., również stosunek objętości klatki piersiowej przy wdechu i wydechu znacznie się poprawił. Stwierdzono również i przyrost na wzroście.

Na przeszkodzie w rozwoju kcji obozowej staje brak funduszów. W niektórych Chorągwiach właściciele ziemscy zapraszają drużyny harcerskie na wieś, w innych władze wojskowe ułatwiają drużynom urządzanie obozów przez wypożyczanie namiotów, a w innych znów Władze samorządowe, społeczeństwo przychodzi ze znaczną pomocą finansową. U nas nie dało się wiele w tym względzie otrzymać.

Szczupłość miejsca nie pozwala nam na szersze ujęcie naszego sprawozdania. Komenda Chorągwi pozwoliła sobie na dodanie tych słów objaśniających do tablic, aby odsłonić rąbek pracy, jaką włożyło w ciągu roku sprawozdawczego Harcerstwo w dziele utrwalenia Niepodległości.

Z wiarą przystępujemy do dalszej pracy, ufając, iż społeczeństwo, które niejednokrotnie dawało dowody oceniania pracy wychowawczej Harcerstwa na młodzież, tej przyszłości narodu, przyjdzie nam z wydatniejszą pomocą; iż Władze Samorządowe, Szkolne i Wojsko w dalszym ciągu darzyć nas będą swem czynnem poparciem.

Harcerstwo Płockie wita nowy rok pracy z radością, bowiem przybliży on nas do Ideału jakie stawia nam Prawo

Zdajemy sobie sprawę, że wiele braków posiadamy, to jednak świadomość tego daje nam moc do dalszej mozolnej i żmudnej pracy harcerskiej dla dobra powierzonej nam młodzieży ku chwale naszej

Najjaśniejszej Rzeczypospolitej!

Kronika harcerska.

Komenda Chorągwi mieści się w lokalu Związku Ziemian, Płock, ul. Kościuszki 26, telefon 57. Adres dla korespondencyj: Skrzynka pocztowa 3. Komendant chorągwi załatwia sprawy harcerskie w środy w godzinach od 17 do 19. Ze względu na częste wizytacje środowisk prosimy o wcześniejsze porozumienie się listowne. Komenda Chorągwi w miarę sił i zdolności służyć będzie zawsze swą pomocą i wiadomościami.

* * *

Z okazji złożenia Sprawozdania Rocznego wszystkim Instytucjom Rządowym, Samorządowym i Społecznym, Władzom Duchownym, Administracyjnym, Wojskowym, Szkolnym, Współpracownikom i Przyjaciołom, którzy swą pomocą moralną i materjalną przyczynili się do powodzenia prac harcerskich na terenie Chorągwi Płockiej składamy serdeczne:

— Bóg zapłać!

* * *

W dniu 1-go lutego b. r. na ręce P. A. Pinakiewicza złożył życzenia dla Pana Prezydenta prof. Ignacego Mościckiego, Protektora Związku Harcerstwa Polskiego, w imieniu młodzieży będącej pod rozkazami harcerskiemi jak i swojem dh. phm. Zdzisław Eug. Słoniewicz, Komendant Chorągwi.

* * *

W sobotę dnia 11-go lutego b. r. J. E. Ks. Biskup Płocki, Antoni Juljan Nowowiejski w asystencji ks. prał. Modzelewskiego, Pęskiego, Wilkońskiego i Wójcickiego, pobłogosławił związek małżeński pomiędzy p. Ireną z Jabłońskich Bierzyńską a druhem Klemensem Jędrzejewskim, Przewodniczącym Oddziału Płockiego Z. H. P. To też harcerze zgotowali swemu Kochanemu Przewodniczącemu owacje i ślą młodej i dobranej Parze szczere i głośne życzenia „Ad mulltos annos“.

* * *

Ukazała się na rynku księgarskim książka p. t. „Podstawy Harcerstwa“ ks. Antoniego Bogdańskiego, Naczelnego Kapelana Z. H. P. cena 50 groszy. Jest to cenna rozprawa, zawierająca pierwszorzędny materjał: historję Harcerstwa, podstawy wychowawcze i konkretne wskazówki przydatne dla wszystkich harcerzy, a zwłaszcza dla Przyjaciół. Wpłacać można na Konto P.K.O. 64.200 Dobra Prasa, Płock.

Zestawienie kasowe Przychodów i Rozchodów Komendy Chorągwi w Płocku w czasie od 1-I 1927 do 1-I 1928 r.

PRZYCHÓD	Zł.	gr.	ROZCHÓD	Zł.	gr.
1. Pozostałość z roku 1926 . . .	17	70	1. Korespondencja	255	72
2. Wpłaty Drużyn	96	60	2. Zapomogi	10	—
3. Dziesięcina	108	19	3. Zwrot pożyczki	73	—
4. Zapomogi a) Zw. Ziem. w Lipnie	100	—	4. Akcja letnia: Obozy wycieczki .	1693	22
b) Sejmik Powiatowy w Rypinie	50	—	5 Odprawy	30	50
c) Państwowy Urząd W. F. i P. W.	1193	22	6. Druki	104	—
d) Zarząd Oddziału . . .	250	—	7. Różne koszta	63	—
e) Główna Kwatera Męska . .	400	—	8. Na powodzian	67	10
5. Na powodzian	67	10	9. Wizytacje Drużyn	164	50
6. Pożyczka	53	33			
7. Zwrot kosztów wizytacji . .	15	—			
8 Różne	79	90			
9. Ofiary	10	—			
10. Pozostałość na rok 1928 . .	20	—			
Rarem .	2461	04	Razem .	2461	04

Stan liczebny Męskiej Chorągwi Płockiej.

ROK	Ogółem	Starszyzna: Harc. mistrz	Starszyzna: Pod-harc-mistrz	Starszyzna: Przo-down.	Starszyzna: Razem	Starszyzna: Czynnych	Młodzieży: Harcerzy Rzeczp	Młodzieży: Ćwików	Młodzieży: Wywiad	Młodzieży: Młodzików	Młodzieży: Bez stopni	Młodzieży: Wilcząt	Młodzieży: Razem	Ilość Kół Przyjaciół	Ilość D-n pod K. P. H.	Opiekunów Drużyn	Kapelanów	Lekarzy	od 8 do 12 lat	od 12 do 16 lat	od 16 do 18 lat	Wzwyż
1925	271	—	—	1	1	—	2	5	21	96	135	11	270	3	5	7	6	2	42	136	92	—
1926	431	—	—	2	2	1	2	9	24	134	260	—	429	2	4	11	14	4	93	235	101	—
1927	789	—	3	1	4	3	1	14	52	216	435	67	785	9	12	26	24	8	95	451	177	62

Ilość wizytacyj. Sprawności. Wiek Drużynowy.

ROK	Ilość: Dojazdów z G. K. M.	Ilość: Wizytatorów z K. Ch.	Ilość: Wizytacji z K. Ch.	Ilość: Odpraw Hufcowych	Ilość: Odpraw drużynowych	Prenumerowano „Harcmistrza"	Ilość ćwiczących w p w	Sprawności: Ogółem	Sprawności: Odmian	Przybocznych bez stopnia instruktor.	Drużynowych bez stopnia instruktor	Drużynowych ze stopniem instruktorskim	Drużynowych niepełnoletnich	Drużynowych pełnoletnich
1925	1	1	0	2	1	0	45	66	31	16	10	—	7	3
1926	2	4	22	—	2	5	75	160	36	10	15	—	9	6
1927	3	1	65	2	1	14	100	520	80	24	29	—	21	8

PRELIMINARZ

niezbędnych wydatków Komendy Chorągwi w czasie od 1.I 1928 do 1.II 1929 r.

a)	Lustracja środowisk	zł.	750.00.
b)	Sekretarjat	„	700.00.
c)	Subwencje na obozy	„	1.600 00.
d)	Kurs dla drużynowych, instruktorski Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego	„	1.400.00.
e)	3 Kursy dla zastępowych z uwzględnieniem ćwiczenia kierowników Wych. Fiz. i Przysp Wojsk.	„	3.000.00.
f)	Kurs obozowania	„	250 00.
g)	Odprawy drużynowych	„	300.00.
h)	Odprawy starszyzny	„	200.00.
i)	Zawody Chorągwiane	„	700 00.
k)	Administracja	„	500.00.
l)	Druki	„	300.00.
m)	Propaganda, książki, pisma	„	350 00.
n	Nieprzewidziane	„	250 00.
		Razem zł.	10.300.00.

Korespondencja Komendy Chorągwi rok 1927.

OTRZYMANO OD:		WYSŁANO DO:	
1. Naczelnictwa Z. H. P. . . .	61	1. Naczelnictwa Z. H. P. . . .	52
2. Głównej Kwatery Męskiej . .	69	2. Głównej Kwatery Męskiej . .	29
3. Komend Chorągwi	82	3. Komend Chorągwi	17
4. Drużyn	438	4. Drużyn	230
5. Komend Hufców	60	5. Komend Hufców	73
6. Różnych instytucyj	48	6. Poszczególnych instytucyj . .	76
7. Osób poszczególnych	38	7. Osób poszczególnych	100
	796		577

Ogółem: 1373.

Komenda Chorągwi wydała Rozkazów i Okólników 7.

Całokształt akcji letniej.

Rok	Ogółem obozów wraz z kursami	Ilość harcerzy	Harcerz dni	% harcerzy w obozach	UWAGI:
1925	1	40	1520	15 %	
1926	1	10	150	2.4 %	40-tu harcerzy uczestniczyło w obozie G. K M w Terle na Podkarpaciu
1927	4	69	1652	16 %	200-tu harcerzy brało udział w Zlocie Chorągwi w Płońsku w dniach 4 i 5 czerwca.

Ilość Drużyn, środowisk, pomocy.

Rok	Środowisk	Hufców	Ogólna ilość drużyn	Drużyn harcerskich	Zastępów	Ilość drużyn: Gimnazj.	Szkół powszech.	Sem. Naucz.	Rzemieśln	Handl. w i szkół zaw.	Bibljotek	Warsztatów	Izb harcersk.	Kramów h.	Domów har.
1925	5	2	10	10	25	4	3	2	1	—	6	1	5	1	1
1926	9	—	15	15	40	5	8	1	1	—	14	4	9	1	1
1927	17	3	30	30	80	7	18	2	1	2	24	9	11	4	1

Z żałobnej karty.

Ś. p. Walerja z Babielskich Nelkinowa.

Dnia 8 stycznia zmarła w Płocku wielce zasłużona pracownica na polu pedagogicznem, pani Walerja z Babielskich Nelkinowa.

Rozpoczęła pracę nauczycielską na pensji pani przełożonej Gutkowskiej, swej krewnej Od roku 1905 do 1912 w szkole męskiej progimnazjum p. Topolińskiego a współcześnie w 1905 — 1906 w gimnazjum Polskiej Macierzy w Płocku. Od roku 1912 powtórnie w gimnazjum Adama Mickiewicza pod kierownictwem pani Gutkowskiej. Gdy w czasie okupacji, gimnazjum to przekształciło się w kooperatywę nauczycielską i rodzicielską, pani Nelkinowa należała do udziałowców i czynnych członków organizatorów. Oddana gorąco interesom szkoły, pełniła w II-giem gimnazjum Żeńskim do roku 1919 obowiązki inspektorki zmudne i wymagającej wielkiej wytrwałości, a równocześnie była nauczycielką nadzwyczaj sumienną i troskliwą o dobro klasy wychowawczynią. Po upaństwowieniu gimnazjum, jako Szkoły Ćwiczeń przy Seminarjum im. Z. Bukowieckiej, pani Nelkinowa w dalszym ciągu służyła gorliwie sprawie nauczania języka ojczystego już w niepodległej Ojczyźnie.

Wzorowa żona i najczulsza matka dla przybranych córek, umiała swem uczuciem macierzyńskiem zjednać ich najgłębszą miłość.

Zostawiła w gronie koleżeńskiem wspomnienie serdeczne, jako kobieta wielkiej zacności, oraz najchlubniejszą opinję u władz szkolnych, jako wzór obowiązkowości.

Cześć jej pamięci! *J. K.*

Z półek księgarskich.

Moienzi Nzadi", *Tadeusza Dębickiego*, autora „Z dziennika marynarza", jest nader ciekawem opowiadaniem o podróży morskiej i w głąb lądu, rzeką Kongo, na belgijskim statku handlowym. Autor umie obserwować i spostrzeżenia swe, dotyczące zarówno marynarzy, ich prac, trosk i radości, jako też życia biednych murzynów, tego „bydła" roboczego, niemiłosiernie wyzyskiwanego przez „kompanje"—w zajmującej formie podaje czytelnikowi w swej książce. Na uwagę zasługuje też wytworny wygląd zewnętrzny wydawnictwa, ozdobionego pięknemi rysunkami Kamila Mackiewicza, (Nakł. Gebethnera i Wolffa. Cena zł. 10).

Ukazał się 1-szy tom **„Burzy Dziejowej"**, pamiętnika z wojny światowej (1914—1917) gen. *Eugenjusza de Hennig-Michaelisa*, jednego z najświetniejszych wyższych dowódców Polaków z niedawnych lat wojennych. Autor, na tle wypadków natury strategicznej, rozgrywających się na szerszym teatrze wojny, opowiada o osobistych przeżyciach w sposób zupełnie bezstronny, słowami prostemi, po żołniersku. Pamiętnik ten przykuje do siebie uwagę historyka, jako materjał do dziejów pierwszorzędny, przypomni żołnierzowi własną jego niedolę, zwykłego zaś czytelnika porwie niezliczonemi szczegółami opowiadania, którego niewymuszona forma tem więcej uwydatnia dramatyczność treści. (Nakł. Gebethnera i Wolffa. Cena zł. 7.50).

Rafał Malczewski, którego utalentowane pióro znane już czytającej publiczności z feljetonów czasopism, zebrał w książce p. t. **„Narkotyk gór"** cykl nowel górskich, specjalnie zaś tatrzańskich. Oto treść zbioru: „Narkotyk gór"; „Ostatni figiel Alojzego Torbiela"; Przekupień problematów"; „Sumienie gór"; „Dziwna przygoda Ksawerego Czułka"; „Zbyteczna rozmowa"; „Z pamiętnika początkującego narciarza (Humoreska)", (Nakład Gebethnera i Wolffa. Cena zł. 5)

Komedja romantyczna *Stanisława Miłaszewskiego*: **„Farys"**, grana z wielkim sukcesem na deskach Teatru Narodowego w Warszawie, wyszła w wydaniu książkowem. Utwór ten, niedościgłego tłumacza „Don Juana" Zorilli, owiany jest duchem czystej i prawdziwej poezji tej, do której się zwraca raz po raz, jak do ożywczej krynicy. (Nakł. Gebethnera i Wolffa. Cena zł. 5).

„Synowie klęski" *Stanisława Szpotańskiego* — to powieść o Emigracji z r. 1831, opuszczającej kraj po walce, prowadzonej „Bez słońca", którą z takim talentem odmalował autor w powieści pod tymże tytułem. Nowa ta książka, jak i poprzednia, zniewala do siebie najzacieklejszych przeciwników romansu historycznego. (Nakład Gebethnera i Wolffa. Cena zł. 7).

RACHUNKI DOMOWE.

Prowadzącym według naszego systemu Rachunki Domowe przypominamy:

Niema specjalnych rubryk na grosze. Należy więc je oddzielać przecinkiem od złotych. To znaczy, że np sumę 143 zł. 52 gr. będziemy wpisywali 143,52.

Niema rubryki, gdzieby można było wpisywać wyszczególnienie wydatków. A więc wydawszy w danym dniu na kapelusz 50 złotych parasolkę—12 złotych i szpilki 50 groszy, zapisze się danego dnia pod rubryką „Ubrania pani" jedną cyfrę: 62,50 (a jeszcze lepiej 62,5)

Rubryki puste służą tym, którzy zechcą dodać jaką kategorję wydatków; np. ile wyniosły koszty ubezpieczenia. Osobom, którym nasze wyszczególnienia wystarczają, rubryki te posłużą dla sumowania wydatków poszczególnego działu, jak mieszkanie i utrzymanie. Gdyby zarobki były drobne i częste, np. honorarja, należy oddzielić na nie ostatnią rubrykę wolną (w dziale „inne wydatki") i tam je dzień po dniu notować, pamiętając, rzecz prosta, by tej rubryki nie zsumować z rubrykami wydatków.

W dziale tym wszelkie rachunki i uwagi notować należy ołówkiem atramentowym.

Kto ciekaw bliższych szczegółów tego działu, odsyłamy go do № 1 z r. b.

LUTY

Dni		Kalendarz rzymsko-katolicki
1	S	Ignacego
2	**C**	**Oczyszczenie N. M. P.**
3	P	Błażeja B. M.
4	S	Ansgarego
5	**N**	Agaty P. M.
6	P	Doroty P. M.
7	W	Romualda Op.
8	S	Jana z Matty W.
9	C	Apolonji
10	P	Scholastyki
11	S	*Obj. N. M. P.*
12	**N**	Eulalji
13	P	Jana i Dobr. M.
14	W	Walentego K.
15	Ś	Faustyna
16	C	Juljanny P.
17	P	Patrycjusza B.
18	S	Szymeon M.
19	**N**	Konrada M.
20	P	Leon B W.
21	W	Maksymljana
22	S	† *Popielec* Konst. ś. P.
23	C	Piotra Dam.
24	P	Macieja Ap.
25	S	Cezarego
26	**N**	Aleksandra B.
27	P	Aleks. i Nestora
28	W	Leandra B. W.
29	Ś	Romana Opat.

NOTATKI.

Zestawienie miesięczne.

Zestawienie dochodów	Zł.	gr.	Zestawienie ogólne		Zł.	gr.	Uwagi
1			1. Przychód . . .				
2			2. Wydatki . . .				
3							
4			Saldo	Pozostało na miesiąc następny			
5				Niedobór za miesiąc bieżący			
Razem . . .							

Rachunki domowe.

M-c ....

Data	Mieszkanie				Utrzymanie							Ubranie			Inne wydatki							Razem	
	Komorne i świadczenia	Remonty i porządki	Opał światło etc.		Pieczywo	Nabiał	Mięso	Jarzyny i leguminy	Napoje owoce, słodycze			Pana	Pani	Dzieci	Służba	Kształcenie dzieci	Zdrowie	Kulturalne i rozrywkowe	Społeczne i filantrop.	Różne		Złotych	groszy
1																							
2																							
3																							
4																							
5																							
6																							
7																							
8																							
9																							
10																							
11																							
12																							
13																							
14																							
15																							
16																							
17																							
18																							
19																							
20																							
21																							
22																							
23																							
24																							
25																							
26																							
27																							
28																							
29																							
30																							
31																							
RAZEM suma																							
RAZEM %																							

Płockie T-stwo Kolarskie dawniej a dziś.

Przed 29-ciu laty t. j. w r. 1899 powstało w stolicy Mazowsza Płockiego Płockie T-stwo Kolarzy, mając na celu rozwój życia fizyczno-sportowego, kulturalnego, oświatowego i towarzyskiego

W czasach niewoli moskiewskiej, kiedy każdy objaw polskości, uważany był za spisek przeciwny władzy, praca ta nie była łatwą.

To też pierwsi założycieleT-wa, dużo mieli do przełamania trudności, jakie wycieczki dalsze, jak na Hel. w celu krajoznawczym via Płock—Toruń - Gdynia— Puck — Poznań — Kalisz — Łódź— Kutno—Płock razem 1350 klm

W czerwcu ub. r. T-wo bierze udział w I-szym dorocznym wyścigu kolarskim Ciechanów — Płock 90 kilometrowym, organizowanym przez C. K. P. pod protektoratem prezydenta m. Ciechanowa p. Wincentego Wernera o puhar przechodni, ofiarowany przez Zarząd miasta Ciechanowa.

Zwycięscy biegu Ciechanów Płock w 1927 r na mecie.

rządy moskiewskie zawsze i wszędzie starały się spiętrzać przed nimi.

Mimo to w styczniu r. 1901 T-stwo posiada 47 członków i uchwala wydzierżawić ogród pani Słupeckiej oraz zaciąga pożyczkę w T-stwie Wzajemnego Kredytu.

Urządono tam kort lawn-tennisowy, kołobieg, wystawiono kręgielnię, strzelnicę i trybunę, powiększono staw dla łódkowania, a w sezonie zimowym dla ślizgawki.

W końcu roku 1901 Towarzystwo liczy już 118 członków i rozwija się pomyślnie.

Przed wojną światową prezesem T-stwa był p. inż. W. Czechowski Niestety, wojna przeszkodziła dalszemu rozwojowi T-stwa.

Co było z takim trudem i kosztem zdobyte, uległo zniszczeniu.

Dopiero po kilkunastu latach T-stwo powstaje na nowo. W maju 1927 r. zawiązuje się Komitet Organizacyjny w osobach: pp. Piotra Maciejowskiego Gustawa Fercho, Leona Dorobka, Juljusza Karskiego i inn. do opracowania Statutu i zalegalizowania T-stwa.

Prezesem zostaje wybrany p. Piotr Maciejowski. Siedziba T-wa mieści się czasowo w lokalu vice-prezesa p. Gustawa Fercho.

T stwo, liczące kilkunastu członków, w krótkim czasie dochodzi do 60 osób.

Tak, jak i dawne, T-stwo ma na celu wychowanie fizyczne, sportowe, kulturalne i oświatowe.

T-stwo urządziło w sezonie ub kilka wycieczek wspólnych. Niezależnie od tego poszczególni kolarze odbywali należy zaznaczyć, że płoccy zawodnicy byli b. gościnnie przyjmowani przezC.K.C.

Wyścigi odbyły się w jaknajgorszych warunkach atmosferycznych, pogoda niepewna, deszcz, droga błotnista i nadzwyczaj ciężka dla zawodników.

Pomimo to staje 18 zawodników z Ciechanowa, Warszawy, Płocka, Mławy i Pułtuska.

Przy wyjeździe po wspólnej fotografji i wyprowadzeniu przez najmłodszego cyklistę, Rysia Cichockiego, zawodnicy rozpoczęli bieg.

Ruszyły auta i sanitarka.

Pierwszy przybył na metę p. Skowroński Stanisław (Ciechanów)—3 g 56 m. i 34 sek., II-gi Gronczewski Stanisław (Warszawa) 3 g. 58 m. 30 sek.

Na załączonej ilustracji widzimy pierwszych 2-ch zwycięsców z puharem przechodnim oraz stół sędziów w składzie: prezydent m. Ciechanowa p. Wincenty Werner, starosta płocki p. A. Pinakiewicz, prezydent m. Płocka p. St. Zbrożyna, przezes P. T. K. Piotr Maciejowski i vice prezes P. T. K. p. Gustaw Fercho.

Po zakończonych biegach w salach „Hotelu Angielskiego" odbył się wspólny obiad. który przeciągnął się w b. miłym i sympatycznym nastroju dość długo.

O g. 8 ej wiecz. mili goście opuścili Płock, wywożąc nader dodatnie ze stolicy Mazowsza Płockiego wrażenia.

W ten sposób po latach kilkunastu zapoczątkowało swą działalność wskrzeszone nanowo Pł. T-stwo Kolarskie, które, oby mogło jaknajprędzej wrócić do swej dawnej tak świetnej i pożytecznej akcji!

Najważniejsze wydarzenia w styczniu 1928 r.

Sprawy krajowe.

1. Odznaczenie min. Zaleskiego Wielkim Krzyżem Legji Honorowej.

— Życzenia dla Głowy Państwa Prezyd. Mościckiego na Zamku w Warszawie.

3. Wymiana jeńców polsko-sowieckich w Kołosowie.

4. Kongres drogowy w Warszawie.

5. Litwa z uporem ciągle żąda od Polski zwrotu Wilna.

6. Złożono już 5 list państwowych w Gł Pań. Kom. Wyborczym w Warszawie.

7. Grupa konserwatystów księcia J. Radziwiłła wchodzi do Bezpartyjnego Bloku Wyborczego Współpracy z Rządem

9. Zgon mec. ś p. Antoniego Osuchowskiego.

— Mowa polityczna min. Zaleskiego o stosunkach zagranicznych Polski.

10. Chrz. Dem. i „Piast" tworzą t zw. „Polski Blok Katolicki".

12. Bank Polski przyznał 14% dywidendy swym akcjonarjuszom.

13. W podwodnej łodzi amerykańskiej „S. 4", razem z całą załogą zatonęło 2 marynarzy pochodzenia polskiego.

14. Otwarcia Instytutu Chemicznego Badawczego dokonał w Warszawie Prezydent Rzeczypospolitej dr. prof Ign Mościcki.

— Ks. Kaczyński wskazuje na sprawców napadu na redaktora Mostowicza.

15. Akrobata polski Poliński t. zw. „człowiek—mucha" spadł z balkonu we Lwowie i zabił się.

16. Wykrętna nota rządu Litewskiego na notę Polską, zapraszającą do rokowań w myśl wskazań Rady Ligi Narodów.

17. Niektórzy ministrowie kandydować będą na posłów i senatorów z listy B B. W. z R.

19. Michałowi Drzymale za walkę o polskość w b. zaborze pruskim Prezydent Mościcki przyznał jednorazowy dar w sumie 10,640 zł. na zakup osady likwidacyjnej.

20. Rząd przyznał urzędnikom 45% poborów dodatku 3 miesięcznego, który będzie wypłacony 25 stycznia i 10 marca r. b.

24. Korespondent prasy litewskiej prof. Birżyska przybywa do Warszawy.

— Ks. Skalski skazany w Moskwie niewinnie na 10 lat więzienia i 5 lat utraty praw.

30. Rozwiązanie wiecu ogólno-akademickiego w Warszawie

31. Pożar dworu w Porębie Wielkiej.

Sprawy zagraniczne.

1. Katastrofa hydroplanu pod Marsylją. 5 lotników poniosło śmierć.

2. Aresztowanie autonomisty alzackiego Pasteura w Strassburgu.

3. 7-mioro dzieci porwała kra lodowa pod Wilhelmshafen. Holowniki uratowały je.

4. Sprawa przychwyconego transportu broni dla Węgier w Saint Gothard budzi żywe zainteresowanie.

5. Kellog proponuje Briandowi wspólne wystąpienie do mocarstw o zawarcie ogólnego paktu potępiającego wojnę, 9. Zatonięcie łodzi podwodnej „S.—4" wskutek zderzenia się z krążownikiem w porcie Providence pod Bostonem.

10. Encyklika papieska o jedności kościołów po nawróceniu się dyssydentów na łono kościoła rzymsko-katolickiego.

11. W walce pogranicznej poległ przywódca Komitadżów macedońskich Stojanow.

— Król Borys Bułgarski ułaskawił komunistę francuskiego Leger'a który dokonał zamachu na katedrę Sofijską.

12. Król Afganistanu Amanullach był na audjencji u papieża, który mu nadał order „Złotej Ostrogi".

13. Minister Reichswehry Gessler ustąpił. Miejsce jego zajął Grönner.

15. Zesłany do Astrachania wódz opozycji sowieckiej Trocki prosi W. C. I. K. o inne miejsce zsyłki.

16. Kongres Pan-Amerykański w Havannie otworzył prezydent Kuby Mahado, Następnie przemawiał przybyły specjalnie na .o zebranie prezydent St. Zjedn. Calvin Coolidge

17. Opozycjoniści sowieccy wywiezieni zostali na wygnanie.

22. Zachwianie się koalicji rządowoj niemieckiej na tle ustawy szkolnej.

27. Poważna sytuacja gabinetowa w Niemczech.

28. W Chinach nieco spokojniej.

29. Zgon słynnego pisarza hiszpańskiego Blasco Ibaneza.

31. Papież udzielił orderu dzikusowi z plemienia Fidżi. Wyspiarz ten oddał bardzo cenne usługi w ciągu długich lat misjonarzom i księżom katolickim i w ten sposób przysłużył się do krzewienia wiary chrześcijańskiej.

Przemysł, Handel i Rzemiosło

Oddział Krajowego T-stwa Meljoracyjnego w Płocku.

W pierwszych dniach lutego otwarty został w Płocku oddział najstarszej w Polsce firmy meljoracyjnej p. n. Krajowe T-stwo Meljoracyjne, S. A. w Warszawie (Kopernika, 30), którego Dyrektorem Naczelnym jest znany w całej Polsce i szeroko zagranicą, głośny specjalista tej dziedziny p. inż. Bolesław Powierza, a Dyrektorem Administracyjnym p. inż K. Mosdorf, brat dobrze znanego u nas również inż. Mosdorfa.

Tow. to zmeljorowało w naszych okolicach już zgórą 4000 ha i cieszy się jaknajlepszą opinją z racji przeprowadzonych robót, a nowe zgłoszenia napływają bezustannie.

To też centrala widziała się zmuszoną do otwarcia oddziału w Płocku w Płocku, gdzie tyle jeszcze czeka ją prac.

Na czele oddziału stanął zatem pełen energji i wiedzy fachowej inż. Ubysz, syn znakomitego pedagoga i dyrektora w swoim czasie z najlepszej strony słynnej Szkoły Handlowej w Warszawie.

Powierzenie T-stwu wykonania studjów jest nadzwyczaj wygodne, gdyż na osuszanie gruntów drenami i rowami, meljoracje łąk i kultury torfowe Towarzystwo uzyskuje w Państwowym Banku Rolnym państwowe pożyczki meljoracyjne 5 $1/2$% z państwowego funduszu kredytu na meljoracje rolne, wysokości około 70 proc kosztorysu, z terminem na lat 6 do 12; w najbliższym czasie kredytami tego rodzaju mają być objęte również: regulacja rzek niespławnych, budowa stawów rybnych, zakłady wodne, zaopatrywanie osiedli w wodę i budowa dróg oraz elektryfikacja wsi.

Nadto przy wykonaniu robót Towarzystwo czyni ułatwienia kredytowe, które przy zamówieniach zdjęć i projektów polegają na wymaganiu pokrycia gotówką tylko małej części kosztu projektu, zaś reszty wekslami, prolongowanemi do czasu otrzymania pożyczki państwowej; przy robotach wykonawczych przyznawane są pożyczki wekslowe na zakup materjałów i opłacanie robocizny, gdy otrzymanie pożyczki państwowej opóźnia się, jak również w okresie między płatnościami poszczególnych rat tej pożyczki oraz w wypadku, gdy kredyty państwowe nie wystarczają na pokrycie wszystkich kosztów wykonywanych meljoracji.

Poza ułatwieniami kredytowemi Towarzystwo czyni olbrzymie ułatwienia natury organizacyjnej.

Obecnie korzystanie z tych udogodnień społeczeństwo nasze ma wysoce ułatwione, gdyż Oddział Płocki (Sienkiewicza, 8. Tel. 147) załatwia wszelkie czynności w zakres prac Towarzystwa wchodzące.

Jeden dzień w miesiącu darmo.

Dowcipny sposób reklamy wynalazła firma p. Marjana Praszkiewicza w Płocku. Przy każdym zakupie bowiem w dziale galanteryjnym wydaje kupony z datą, a potem ogłasza, którego dnia w miesiącu dawała towar darmo i zwraca za te kupony pełną cenę kupna.

To też galanterja i norymberszczyzna firmy M. Praszkiewicz zyskują coraz liczniejszych nabywców

Nowy gmach Płockiego Banku Spółdzielczego.

Płocki Bank Spółdzielczy nabył od Banku Handlowego w Warszawie Oddział Płocki--własną siedzibę w postaci pięknego narożnika przy zbiegu ulic Kolegjalnej i Tumskiej. Zarząd Banku Spółdzielczego spotkał się z wielkiem uznaniem z tego powodu ze strony ogółu udziałowców, a i całe społeczeństwo winno mu wdzięczność za zdobycie takiego gmachu w śródmieściu, który w swoim czasie ma być obrócony na cele społeczne.

Program Zjazdu Harcerskiego Oddziału Płockiego.

W dniu 11 kwietnia 1928 r. odbędzie się Zjazd Oddziału w Płocku. Na Zjazd obowiązani są przybyć wszyscy drużynowi względnie ich zastępcy, instruktorzy Chorągwi. Proszeni są o jaknajliczniejsze przybycie także Druhowie: Opiekunowie. Kapelani, Doktorzy drużyn, Przewodniczący Kół Przyjaciół Harcerzy, Członkowie K. P. H. przedstawiciele Władz, Instytucyj i Przyjaciół.

Godz. 9 m. 30.

Msza św. w Katedrze Płockiej. Po mszy św. złożenie wieńca na płycie „Bohaterów Płockich".

Porządek obrad:

Godz. 10 m. 30

1. Otwarcie Zjazdu w sali Seminarjum Żeńskiego.
2. Wybór Prezydjum Zjazdu.
3. Powitanie gości i mowy powitalne.
4. Sprawozdanie Komendy Chorągwi i dyskusja.
5. Wybór delegatów na Zjazd Walny Związku.
6. Akcja letnia w 1928 r. drużyn, hufców i chorągwi.
7. Wnioski i interpelacje.

Czuwaj!

Redaktor odpowiedzialny i wydawca: Konstanty Bolesta-Modliński. Druk: Płockie Zakłady Graficzne Sp z Ogr. Odp

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz 1 mm. w układzie 3 łamowym: Przed tekstem 35 gr. W tekście 30 gr. Za tekstem 20 gr. Na okładce 40 gr. Na okładce dwubarwne 50 gr. Drobne 10 gr. za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie drobne 80 gr.

Redaktor odpowiedzialny i wydawca: Konstanty Bolesta-Modliński. Druk: Płockie Zakłady Graficzne Sp. z Ogr. Odp